

ikke være med til at tildele dem, de vilde vride sig adskillige Gange, udtalte den højtærede Minister, hvis de skulde følge den Vej, vi havde anvist. Jeg ved ikke, om den samme Omsorg for Industriens Arbejdsgivere og Beskyttelse af dem overfor at skulle give Oplysninger og maatte henvende sig til forskellige Statsorganer og -institutioner egentlig kan siges at være til Stede i Regeringens Forslag til Trustlov, dets Lovforslag om Avancebegrænsning, Bedriftsraad o. s. v. Jeg tror oprigtigt talt, at hvis Industriens Arbejdsgivere selv skal vurdere dette, vil Synet falde noget anderledes ud, end den højtærede Minister mener.

Ogsaa jeg skal gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til det hollandske Problem, kun fordi den højtærede Minister rettede et Par Bemærkninger direkte til mig. Den højtærede Minister mente nemlig, at jeg havde sat mig i „Forbindelse med nogle Mennesker, der kendte hollandske Forhold“, og paa Basis deraf havde faaet noget Materiale frem, som jeg altsaa havde benyttet. Jeg vil blot sige, at disse Mennesker, der kendte noget til de hollandske Forhold, er det selv samme hollandske Industriraad, som der er henvist til i Bilagene til Lovforslaget, det selv samme hollandske Industriraad, som den højtærede Indenrigsminister, da han fungerede som Erhvervsminister, henholdt sig til, og om hvis formodede Erfaringer han saa stærkt fremhævede, at han havde støttet sig paa disse i høj Grad. Derom udtalte jeg allerede i Eftermiddags, at da man havde sat sig i Forbindelse med dette hollandske Industriraad, det saakaldte „Centraal Industrieel Verbond“, havde det paa en Forespørgsels telegrafisk svaret: Et System som det foreslaede eksisterer ikke i Holland, Verbond har kun med sin Udtalelse villet fremhæve, at den i 1922 nedsatte Kommission til Formindskelse af Arbejdsløsheden har gjort god Nytte, særlig ved at støtte hollandsk Arbejde. I Tilskud til Industrier er i Aarene 1922—24 i alt udbetalt 200 000 fl., i 1925 slet intet.

For yderligere at belyse dette Forhold vil jeg blot, uden i øvrigt at komme ind paa dette Moment, nævne, at disse Tilskud i Holland er betinget af en væsentlig forlænget Arbejdstid. Jeg tror altsaa ikke,

at det hollandske Eksempel i nogen Retning kan tjene som Forbillede for Regeringens Forslag, og jeg tror stadig, at det er særdeles uheldigt og beklageligt, at der er kommet disse ganske vildledende og fejlagtige Oplysninger frem gennem Udenrigsministeriet.

Nu mente den højtærede Erhvervsminister, at vi havde haft svært ved at finde Argumenter mod Loven, og jeg havde i sin Tid holdt en god Tale til Støtte for et fortræffeligt Forslag, og i Dag holdt jeg en antagelig daarlig Tale om et stadig fortræffeligt Forslag. Jeg mener imidlertid, at dette Forslag ikke stadig er fortræffeligt. Det er rigtigt, at jeg har udtalt mig saaledes, som den højtærede Minister citerede mig; men disse Citater kan ikke staa alene, der maa tilføjes de Forudsætninger, som jeg fremhævede i min Tale i Eftermiddags. Jeg henviser atter til denne, jeg henviser til, at jeg gjorde vort Partis Stilling afhængig af, om vi kunde finde en Løsning paa Vanskelighederne. Denne Løsning er imidlertid ikke fundet. Flertallets Sammenroderi mellem generel og specifik Anvendelse af Loven og det fuldkomne Brud paa den mest simple Logik i Lovforslaget har ikke fristet os, og naar vi ikke har stillet Ændringsforslag og ikke har tilfredsstillet det ærede Medlem Hr. Dahlgaaards Nysgerrighed, er det, fordi vi med vor bedste Villie ikke har kunnet finde ud af, hvad vi skulde foreslaa i Stedet for. Vi har løbet Panden mod en Mur, det har været et Problem, der har ligget over vore Evner, og vi har ikke skammet os ved at erkende det. Jeg tror, de Herrer, der nu har stillet disse Ændringsforslag, hvis Forslaget kunde omsættes i Praksis, vilde faa at se, hvilket fuldkomment Anarki det vilde føre ud i.

Jeg maa derfor tilbagevise den højtærede Erhvervsministers Beskyldning mod mig for i sin Tid at have givet Optakten til en ærlig og redelig Forhandling, men nu at have svigtet den Optakt, jeg havde givet. Naar man giver Tilsagn om at gaa ind i en ærlig og redelig Forhandling — og det har det været fra vor Side — for at undersøge et foreliggende Forhold, et meget vanskeligt overskueligt Forhold, kan man ikke derved paa Forhaand have bundet sig til Resultatet.

Det skulde have glædet os, om man